הלכה · משנה תורה · מפרשים · הגהות מהר״ם פדווא · ספר מדע

הגהות מהר"ם פדווא על משנה תורה, הלכות עבודה זרה וחוקות הגויים

רבי מאיר קצנלנבוגן [מהר"ם פדואה]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות מהר"ם פדווא על משנה תורה, הלכות עבודה זרה וחוקות הגויים

רבי מאיר קצנלנבוגן [מהר"ם פדואה]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-מהרם-פדווא-על-משנה-תורה-הלכות-עבודה-זרה-וחוקות-הגויים/
הקובץ נוצר ב־19 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ה 4
הלכה יא 4
פרק יא 4
הלכה א 4
הלכה י 4

פרק ה

הלכה יא

במגדל עוז בסופו. לא הוזכר רבי יהודה. א"ה דבריו בלתי מובנים כי בהדיא איתא בגמרא פרק ארבע מיתות דף ס"ג שדוקא אליבא דרבי יהודה לוקין על הנודר והנשבע בשמו:

פרק יא

הלכה א

לא יבנה מקומות בהשגת הראב"ד ועיין כ"מ ומ"ע. א"ה מצאתי בספר מנין המצות של הרב דז"ל ולשון ספרי ובחקותיהם לא תלכו בנימוסים שלהם ובדברים החקוקים להם כו'. ואלו הם מינים ממושבם שהיו מתקבצים בהם לעבודת כוכבים ע"כ. ותמהני איך נעלם הדבר הזה מעיני שני החכמים הללו:

הלכה י

איזהו חובר . א"ה דע שאחיזת העינים יחלק לשני מינים, והאחד הוא בכלל לא תעוננו והשני הוא בכלל כשוף. המין הא' הוא מעשה התולים אשר יעשו לעיני העם באמצעות איזה מרמה ותחבולה. וכתב רבינו בספר מנין המצות שלו ז"ל ולשון חכמים מעונן אלו אוחזי עינים והוא מין גדול מן התחבולה מחובר אליו קלות התנועה ביד עד שידמה לאנשים שיעשה עניינים אין אמתת בהם, כמו שנראה אותם יעשו תמיד יקחו חבל וישימו אותה בכנף בגדיהם ויוציאו נחש וישליך טבעת לאויר ואח"כ יוציאהו מפי אדם אחד מן העומדים לפניו ומה שידמה לזה עכ"ל רבינו שם. וכן הביא הרב רבי שמעון בספר זוהר הרקיע בשם רב האי גאון ז"ל. ולמין הזה כיון רבינו כאן, ולזה אמר ומדמה בפני הרואים שעשה מעשה תמהון. והמין הב' הוא שמראה כאילו עשה מעשה ולא עשה כלום, כאילו תאמר עד"מ שכאן לפנינו שדה מלאה קשואים ומראה לנו על ידי כשוף כאילו נלקטו ולפי האמת לא זזו ממקומם, ואין לוקין על לאו זה כאשר כתב רבינו בסמוך. ויהיה אם כן פטור הנזכר במתניתין ס"פ ד' מיתות פטור אפילו ממלקות לדברי הכל, כי מן המין השני ידבר כמשמע שם במשנה, וכן משמע פרק ארבע מיתות דאתמר שם אמר אביי הלכות כשפים כהלכות שבת יש מהן בסקילה ויש מהן פטור אבל אסור ויש מהן מותר לכתחילה העושה מעשה בסקילה האוחז את העינים פטור אבל אסור וכו' ואם היה האוחז את העינים הנזכר במתניתין חייב מלקות איך יאמר עליו פטור אבל אסור. ואמנם דברי רבינו בפירוש המשנה צריכים עיון. עיקרי הלכות אלו בפרק אלו הן הלוקין דף כ':